

der i stedet derfor at have fået gods andetsteds af nævnte hr. Johan, så at vi er tilfredse. Og vi forpligter os og vore arvinger til at fri og frigøre fornævnte hr. Johan og hans arvinger al ret og arv, som er tilfaldet os i det nævnte gods, hvilket er en femtedel af alt det nævnte gods med alt tilliggende af ager, eng, græsgange, fiskevand, skove, vådt og tørt, intet undtaget, for krav fra hvem som helst, sådan som landets love foreskriver. Til vidnesbyrd herom er vore segl hængt under dette brev sammen med de velbyrdige mænd, hr. Anders Olufsen af Næsby, ridders, og Jens Grubbe af Ordrups segl. Givet i det Herrens år 1397 ottendedagen efter apostlene Petrus' og Paulus' dag.

1397. 12. juli¹⁾. Danzig.**343**

Konrad u. Jungingen, højmester for den tyske orden, stadfæster alle rettigheder, nåder og friheder, som fra gammel tid er givet og tildelt for kommende tider af den allerhøjeste fyrste, kongen af Danmark, som de bevisligt og åbent kan dokumentere er sket med rette og redeligt, for ridderne og væbnerne i Harrien og Wirland til gengæld for deres tro tjenseste.

Original på nedertysk i Dorpat.

1) brevet er dateret Margrete aften, og Margrete dag falder i Nordtyskland på den 13. juli.

1397. 13. juli. Kalmar.**344**

67 danske, svenske og norske rigsråder erkender, at de på alle tre rigers vegne har fuldbyrdet kong Eriks kroning i Kalmar den 17. juni; de erklærer kong Erik troskab og lover at forholde sig med hensyn til de dem betroede slotte og len, således som han og dronning Margrete har fastsat vilkårene.

Original på dansk i rigsarkivet.

Vi Jakob og Henrik, med Guds nåde ærkebiskopper i Lund og Uppsala, Peder af Roskilde, Knut af Linköping, Tetze af Odense, Tord af Strängnäs, Bo af Århus i Jylland, Torsten af Skara, Nils af Vesterås i Sverige, Peder af Børglum, Hemming af Växjö og Jens af Orkneyøerne, af samme nåde biskopper, Arnold, provst i Oslo, Anders, domprovst i Upp-

sala, Oluf Pant, dekan i Roskilde, Brynjulf, domprovst i Skara, og mester Peder Lykke, ærkedegn i Roskilde, Karl af Tofta, Jens Andersen, Sten Bengtsson, Eringisl Nilsson, Jens Rud, Ture Bengtsson, Mikkel Rud, Arvid Bengtsson, Folmer Jakobsen, Niels Ivarsen, Algot Magnusson, Anders Jakobsen, Jens Due, Magnus Håkonsson, Predbjørn Podebusk, Johan Skarpenberg, Peder Basse, Otto Jensen, Filip Karlsson, Johan Olufsen, Bjørn Olufsen, Hans Podebusk, Karl Karlsson, Jon Jakobsen, Peder Nielsen af Ågård, Nils Eringislsson, Jens Nielsen af Aunsbjerg, Jakob Absalonse, Stig Ågesen, Svarteskåning, Abraham Brodersen, Absalon Pedersen, Mogens Munk, Bernike Skinkel, Ogmund Bolt, Gaute Eriksøn, Jon Martinssøn, Jon Darre, Alf Haraldssøn, Endrid Erlandssøn, Gudbrand Ellingssøn, Håkon Top, Gjord Gjordssøn, Sigurd Bolt, Thorald Sigurdssøn og Jon Henrikssøn, riddere, Absalon Kjeldsen, Karl Karlsson, Godskalk Bengtsson og Aslak Bjørnssøn, væbnere, vor herre kong Eriks og hans tre kongerigers, Danmarks, Sveriges og Norges rådgivere og mænd, tillige med flere andre biskopper, prælater, riddere og væbnere, som bygger og bor i disse tre kongeriger, Danmark, Sverige og Norge, erkender åbenlyst med dette vort åbne brev over for alle nulevende og fremtidige, at eftersom vor kæreste herre, kong Erik, har været i alle disse tre forskrevne kongeriger, Danmark, Sverige og Norge, og tidligere i hvert især af dem med Guds nåde er blevet modtaget og med kærlighed, god vilje og samtykke fra alle disse tre rigers indbyggere, både biskopper, prælater og andre gejstlige, ridderskabet og det menige folk er taget til vor og alle disse tre kongerigers rette herre og konge, og eftersom det således er sket i Guds navn, som foran skrevet står, så har alle vi fornævnte tillige med flere af disse rigers mænd efter råd og med god vilje og samtykke fra alle de nævnte tre kongerigers indbyggere, både biskopper, prælater og andre gejstlige, ridderskabet og det menige folk og på alle disse tre rigers vegne nu her i Kalmar næstforledne trinitatis sondag¹⁾) været til stede og fuldbyrdet fornævnte vor herre, kong Eriks kroning, da han af Guds nåde blev kronet i faderens, sønnens og den helligånds navn til at være og med Guds hjælp at forblive kronet konge over alle disse tre kongeriger, Danmark, Sverige og Norge, med al den værdighed og rettighed, som fra gammel tid har tilkommet og tilkommer en kronet konge, både i gejstlig og verdslig henseende, nu medens Gud og vi og alle i disse fornævnte riger har gjort sådan og samtykket deri i alle henseender, som foran står skrevet, og således til Guds hæder har antaget og modtaget vor fornævnte herre, kong Erik, til at være og forblive vor rette herre

og kronede konge over disse tre kongeriger, Danmark, Sverige og Norge. Derfor vil vi alle i disse tre riger over for fornævnte vor herre gøre alt det med troskab og kærlighed, som vi bør gøre over for vor rette herre og kronede konge, og han bør gøre over for os, hvad han bør gøre. Og med hensyn til slotte, befæstninger, lande og len og alle andre forhold, hvad de end kaldes eller kan være, som fornævnte vor herre, kong Erik, og hans moders moster, vor nådige frue, dronning Margrete, har betroet os og herefter vil betro os, vil vi og alle i disse fornævnte riger både i deres livstid og efter deres død handle, således som de har betroet os og også herefter vil betro os, og således som vi vil stå til ansvar for og være bekendte over for både Gud og mennesker. Gud lønne fremdeles vor kære frue, dronning Margrete, for alt godt. Hun har handlet over for og omgåedes med os i disse tre kongeriger og har stået i spidsen for disse fornævnte riger, således at alle vi, der bygger og bor i disse fornævnte riger, ingen beskyldninger retter mod hende, men ønsker at Gud må give hende himmerige, til gengeld for som hun har omgåedes og behandlet os, og vi takker hende gerne for alt godt og (vil) at alle disse foran skrevne punkter og artikler med Guds hjælp skal blive urokkelige og faste i Guds navn, således som skrevet ovenfor. Til større sikkerhed for alle disse foranskrevne punkter og artikler har alle vi fornævnte med vor vilje og vort vidende ladet vores segl hænge under dette brev, som er givet og skrevet i Kalmar år 1397 efter vor Herres fødsel fredag efter kongen og martyren sankt Knuds dag.

1) 17. juni.

1397. 13. eller 20. juli¹⁾). Kalmar.

345

Unionstraktaten mellem Danmark, Sverige og Norge, udstedt af to ørkebisopper, to biskopper, en præst og 12 riddere.

Original på dansk i rigsarkivet.

Det skal være vitterligt for alle, der hører eller ser dette brev, såvel nulevende som fremtidige, at alle disse tre riger Danmark, Sverige og Norge med virkelig endrægtighed og enighed, med kærlighed og god vilje fra rigerne hver især, med højbårne fyrstinde vor nådige frue, dronning Margretes råd, indvilligelse og samtykke samt med alle tre rigers gode vilje og fuldstændige samtykke af biskopper og (andre) gejstlige,